

קב"ת

שבועון קבוצת יבנה

ט' בתמוז תשפ"ב - (8.7.22)

קהילה נט
דעת חברתית וחשבתית לצעירים

יום רביעי 06/07/2022 13:01:35

קבוצת יבנה

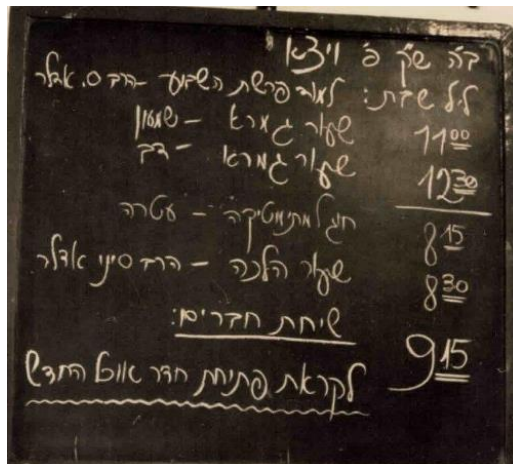
הודעה מענף הבנד

חופשות קיץ ומחלת הקורונה גרמו לאימצום בכוח האדם בענף. נשמח לכל עזרה בבניהוץ, קיפול וחלוקה. צוות עובדי הענף.

הודעה מצוות ביטחון

צוות הביטחון מעדכן שהבחור שגנב את האופניים החשמליים לפני שבוע, נתפס, ונלקח לחקירה. כרגיל, שימרו על ערנות ועל כל חשד, אנא התקשרו ל 5000

ברייטניה: "תומך בבחירות בזק, צריכים התחלה חדשה | YNET - בן אנד ג'ריס הגישה תביעה בניסיון לסכל את מכירת ה

כתב היד שאין לו תחליף

שבת פרשת בלק

כניסת השבת - 19:28 צאת השבת - 08:32

ואני תפילתי לך

תפילת מנחה בימי החול – 19:45

שבת פרשת בלק

19:28 - הדלקת נרות

19:44 - מנחה, קבלת שבת, ערבית

08:30 - שחרית ומוסף

13:30 - מנחה גדולה

17:30 - מנחה קטנה

20:32 – צאת השבת

שיעור אחרי התפילה בבוקר מפי:

בניה גרוס

הנושא:

ברכות, קללות וכשפים ביהדות

***

שיעורו של הרב אילעי לא יתקיים.

מזל טוב !

לעליזה ויהודה-צבי רוטשילד,
להולדת הנכדה, בת לחן!!

הלוח האלקטרוני החדש / שמשון גוטליב

השבוע הותקן לוח אלקטרוני בלובי חדר האוכל. בסמוך לו עדיין נשאר אחד מסמליו של הקיבוץ מיזמו הראשון וזהו הלוח השחור. יש אומרים שבדמיונם הם עדיין רואים משה אריה ז"ל עומד לידו, עדיין עומד על השרפרף הקטן, וכותב בגיר לבן את תוכנית היום בכתב יד מדויק וישר כסרגל.

הלוח האלקטרוני הוא עידן חדש. שמוליק טסלר, האיש שלנו בקהילנט, סייע בהתאמת האפליקציה לצרכים שלנו ובהתקנת המערכת בחדר האוכל. עד היום כל מודעה שהיינו מעוניינים לפרסם בלוח המודעות משמעותה הדפסה, יציאה מבניין המשרדים לכיוון חדר

האוכל -- גם כשירד גשם וגם בשרב -- ליקוט ארבעה נעצים ותלייה. זהו, שכבר לא. אנחנו לא שם, מעכשיו ניתן מעמדה אחת לשגר את כל ההודעות לחדר האוכל. המידע יכול להימסר בזמן אמת והלוח זמין גם ביישומון קהילנט המותקן בפלאפון. מעכשיו אנחנו מחוברים ומקושרים יותר. המעוניינים לפרסם הודעה או מודעה, מה שהיה עד היום מקובל לפרסם בלוח המודעות הישן, יפנו למשרד לנעמה טסלר או אליי. תודה על שיתוף הפעולה.

איך אנחנו נראים בעיני עצמנו? / קובי שטיין

הפרשנית, דרך הטוב שאומר בלעם ניתן להתחקות אחר הרע שהוא רוחש לעם, מתחת למסווה החיובי. אם הוא אומר שטובו אוהליך יעקב, הרי שרצונו לומר שהאוהלים רעים. אם הוא אומר שהעם הוא כלביא, הרי שהיה רוצה לומר שהעם רימה ותולעה וכו'. אופיו "האמיתי" של בלעם, ודרך ההסתכלות הרעה שלו, מקבל התייחסות מיוחדת במשנה במסכת אבות (ה, יט):

כָּל מִי שֵׁיֵשׁ בְּדָוַי שְׁלֵשָׁה דְבָרִים הִלְלוּ, מִתְלַמְּדֵי שֶׁל אֲבָרְהָם אֲבִינוּ. וְשְׁלֵשָׁה דְבָרִים אֲחֵרִים, מִתְלַמְּדֵי שֶׁל בְּלָעַם הַרְשָׁע. עֵינַי טוֹבָה, וְרוּחַ נְמוּקָה, וְנִפְשׁ שְׁפָלָה, מִתְלַמְּדֵי שֶׁל אֲבָרְהָם אֲבִינוּ. עֵינַי רָעָה, וְרוּחַ גְּבוּהָה, וְנִפְשׁ רְחֵבָה, מִתְלַמְּדֵי שֶׁל בְּלָעַם הַרְשָׁע.

על אף שבהקשרה המקורי, המשנה מתייחסת לאופן ההסתכלות על רכוש, אני דווקא מבקש לדרוש אותה כדרך הסתכלות על אדם. בהסתכלות זו, נראה שהמבחין בין תלמידי אברהם לתלמידי בלעם, אלו אותם המרכיבים המהווים את הפוטנציאל ליצור מרחב קהילתי בטוח. כחברה וכעם, אנו תלויים ביכולת לראות האחד את השני באור החיובי, בעין הטובה.

לו היה דבר אחד שיכולתי לאחל לנו, הייתה זו יכולת זו.

בסיום שנת הלימודים, בְּנֵי קִיבֵל יחד עם התעודה ברכה מהמחנכת שלו, ובה נכתב שלו היה באפשרותה לתת לך דבר אחד בלבד, היה זה היכולת לראות את עצמו כפי שאחרים רואים אותו, ולהבין כמה הוא מיוחד. מצאתי את עצמי חושב על איחול נפלא (גם אם שחוק מעט) זה, ועל כך שהיכולת להסתכל באחר ולראות בו את הטוב שבו, זו יכולת שאיננה מובנת מאליה, לא ביחס לפרט ולא ביחס לכלל. בהקשר של עם ישראל, ניתן בהחלט לראות שישנו מתח בין מי שמבקשים להפנות את הזרקור אל מה שמכוער בעם, לבין מי שמבקשים לראות את הטוב שבו. לפעמים, קונפליקט זה מצוי אף באותו מתבונן עצמו.

דמותו של בלעם מבטאת באופן הבולט ביותר את הקונפליקט הזה. בלעם הוא דמות אשר כל פועלה מתרחש מאחורי הקלעים של ההצגה המרכזית, שהיא התהוות בני ישראל היוצאים ממצרים לכדי עם. על אף שאיננו באינטראקציה ישירה עם ישראל, בלעם הוא זה שרואה את ישראל מרחוק, ומתאר את טיבו של ישראל, כעם. למעשה, בלעם הוא זה אשר רוצה לבטא את כל תוקפנותו כלפי עם ישראל, ומוצא עצמו בעל כורחו מביט בעם בהשתאות.

בשפה הפסיכואנליטית, התופעה שבה אדם מתנהג הפוך מהאמת הפנימית שלו נקראת "היפוך תגובה". אם נבין זאת כך, הרי שברמה

זה בדוק

החלטות, נסיעה ב"משוריין" וצפייה בסרט, על המחיר ששילמו בני דור תש"ח במאבק לשמור על עורק חיים פתוח לירושלים.

מחיר: כאתר של קק"ל ניתן להיכנס חינם עם כרטיס מטמון.

הערות: פיקניק ושהייה – אין במקום עצמו אלא בסביבתו. יש לתאם ביקור מראש. מהלך הביקור 3-4 שעות.

חופשת הקיץ, ומשפחות רבות מחפשות מקומות לבילוי עם הילדים או הנכדים. ביקשנו מחברים/ות להמליץ על אתר במרחק סביר מיבנה, שמתאים למשפחות רב דוריות. כל המלצה מבוססת על ביקור שהותיר חווייה טובה של הממליצה ומשפחתו/ה.

המאפה fe יסכה כוכבא

המקום: מתחם נינג'ה סטאר באזור התעשייה עד-הלום באשדוד (יש מתחם כזה גם ברחובות)

מתאים לגיל: שנתיים עד 10 פלוס. בתשלום נוסף יש קיר טיפוס לילדים גדולים יותר.

פעילות: פארק נינג'ה, מתחם טרמפולינות, בריכת ספוגים, קיר טיפוס וטרמפולינה שמעיפה את הילד לסל בביטחון. יש גם מתחם לקטנטנים. * בילוי ליום.

מחיר: גבוה באופן יחסי, אבל שווה את זה. ניתן להשגיח על הילדים תוך כדי ישיבה בצוותא בקומת המסעדה.

המאפה fe תאר מרוז

המקום: יערות המורנינגה בגני טל. **מתאים** - לכל המשפחה. ילדים מגיל 4 ומבוגרים יכולים ליהנות. המקום הוא יזמות של חנה ומוטי סנדר, חקלאים מגוש קטיף שנטעו עצי מורנינגה, למטרות בילוי משפחתי ולמטרות רפואיות. בחלק של הפנאי יש מבוך – מסלול מוצל ומאוורר, ולאורכו מוצבים משחקים חברתיים לכל המשפחה, עשויים מרהיטים ממוחזרים. יש מקום להתכנסות לארוחה. על השולחנות במקום ההתכנסות יש משחקי חשיבה וחברה – מדליקים.

מחיר: שפוי. חשוב לתאם מראש. מתאים לכ-4 שעות בילוי.

המאפה fe צביה בן אהרון:

המקום: מוזיאון חאן שער הגיא.

מתאים - לילדים סקרנים. יתרון לגיל 10 ומעלה.

פעילות: אתר מורשת אינטראקטיבי מאוד מרשים. מיצג וסיור בחללים שונים שבו המשתתפים מתבקשים להיות שותפים בקבלת

מוזמנים לשלוח המלצות נוספות לדוא"ל bimkmon@gmail.com **או לווטסאפ של דינה.**

מועדון למשחקי קופסה למבוגרים ולנוער / קובי שטיין

הקופסה הוא עולם עשיר מאוד, שהרוב המכריע של האנשים מכירים את קצה קצהו בלבד, (כמו כל עולם תוכן נרחב). בשני העשורים האחרונים, תחום זה התפתח לאין שיעור, וכיום ישנו עושר של משחקים שמיועדים לקהל הבוגר, ובמיוחד לאלו מאיתנו המחפשים אתגר אינטלקטואלי מהנה (חשיבה, אסטרטגיה, דימיון, פתרון בעיות ועוד). את העושר הזה אפשר יהיה למצוא במועדון שבימים אלו קורס עור וגידים.

המועדון: מטרה, חזון ותהליך

המועדון נולד מתוך חשיפה שלי לעושר הגדול של עולם משחקי הקופסה, ומתוך כך התעורר אצלי הצורך העז לחלוק בעושר שאליו נחשפתי. במובן זה, הדהדו בי דברי קהלת (ה, יב): "יש רָעָה חוֹלָה רְאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ עֹשֶׂר שְׁמֹר לְבַעֲלָיו לְרַעְתּוֹ". כשאני אומר "עושר", אין כוונתי רק מבחינת התוכן וכמות המשחקים (על אף שבהחלט יש גם מזה), אלא כוונתי בעיקר לעושר החווייתי שתחום זה יכול להביא למי שעוסק בו.

על כן, לפני מספר חודשים פניתי ל**מיכל ברלב (סופר)**, מרכזת אשכול השירותים, לשאול האם ישנו מקום שבו המחשבה שלי יכולה לצאת מהכוח אל הפועל. לשמחתי, היא נענתה בחיוב, ואפשרה לי לעשות שימוש במקלט העציוניים (מתחת לגן של ישיב) הסמוך לביתי. את המקלט קיבלתי לידי בחורף, והוא היה מוצף במים (כן, אני חושש מכך מאוד, כפי שאפרט בהמשך). בעזרתו הגדולה של **כפיר דגני**, האחראי על המקלטים, שאבנו את המים והתחלתי לעבוד.

"אין אדם שלא אוהב משחקי קופסה, יש אדם שלא שיחק עדיין את המשחק הנכון"

– רואי אנוור

חבריי הקרובים, וכן מי שרואה דברים שאני כותב בפייסבוק, יודעים שבשנתיים וקצת האחרונות נכנסתי לתחביב חדש, תחביב משחקי הקופסה. זהו תחביב שעד לפני שנתיים וקצת לא ידעתי שהוא בכלל "תחביב" של ממש: עם שם, ואופי, ועולם שלם של תוכן, ומומחים, כמו תחביבים רבים אחרים. כמו רבים, אני מאמין, חשבתי שמשחקי קופסה זה משהו שיש בבית, ולפעמים, כשמתחשק, מוציאים אחד מהארון ומשחקים יחד. במשפחה שלי תמיד היינו משפחה שמשחקת, אבל זה לא היה "תחביב".

אמנם אני יכול לספר רבות על התהליך שהוביל לכך שהדבר נהיה תחביב שלי, וגם על התחביב עצמו, ואיך הוא משתלב בחיי, אבל לא לשם כך אני כותב. אולי ארחיב בהזדמנות אחרת. הסיבה שאני כותב כעת היא על מנת לשתף אתכם, כי בקרוב מאוד (בע"ה), בכוונתי לפתוח בקבוצת יבנה מועדון למשחקי קופסה, המיועד למבוגרים ולנוער. הכוונה היא שיהיה מקום שאליו יוכלו מבוגרים ונוער (מגיל חטיבה ומעלה) להגיע ולשחק בשעות הפנאי.

לחלקכם, אולי קהל היעד הזה נשמע מעט מוזר, שכן הדעה הרווחת היא שמשחקים זה לילדים. אך הדבר רחוק מאוד מהאמת. דונלד ויניקוט (Winnicott), הפסיכואנליטקאי הבריטי המפורסם, טען כי היכולת לשחק היא יכולת כל כך חשובה, שמי שאין לו אותה, לא יכול להיות הורה טוב, ולא מטפל. למעשה, עולם משחקי

שניתן לשחק ב-20 דקות, כאלו שדורשים שעה, ואף כאלו שיכולים להימשך מספר שעות רצופות (למיטיבי הלכת). ישנם משחקים שבהם יש מקום רב לחשיבה ואסטרטגיה, כאלו הדורשים מזל או יצירתיות, וכמובן כל שילוב של אלו. ישנם משחקים בנושאים מגוונים מאוד, כגון: ציפורים, כלכלה, חשמל, היסטוריה, תרבויות, אומנות, תחבורה, ואף עולמות

של פנטזיה הכוללים גיבורים ומפלצות. ישנם משחקים שיתופיים, בהם או שכולם מנצחים יחד או שכולם מפסידים יחד, ויש משחקים תחרותיים. ישנם משחקים המיועדים לשני שחקנים, ויש כאלו שניתן לשחק גם בחמישה, שישה, שבעה ויותר. לא הכל מתאים לכולם, אבל אני סבור שלכולם יש משהו שיכול להתאים להם.

מה לא תמצאו במקום? אולי יפתיע אתכם, אבל במועדון לא יהיו משחקים שנפוצים בבתיים של אנשים כגון מונופול, הרמוז, או קטאן, או משחקי קודקוד המצויים ברוב חנויות המשחקים. הסיבה לכך היא שבשביל לשחק במשחקים אלו, רוב האנשים לא זקוקים למועדון. לצערי, גם אין במקום שירותים תקינים או ברז מים פעיל. אני מקווה שאוכל למצוא לכך פיתרון בהמשך.

אז איך זה יפעל?

שני אתגרים בפנינו: האחד הוא שמירה על המקום ותכולתו, והשני הוא רתיעה שיש לאנשים מלמידה של משחקים חדשים. לשני האתגרים אתייחס. כפי שכבר ניתן להתרשם, במקום הושקעו משאבים רבים שלי, וכל מה

שכניי ודאי ראו אותי בחודשים האחרונים נכנס ויוצא מהמקום אין ספור פעמים, כאשר אני מכניס פנימה לא רק משחקים רבים, אלא גם ריהוט שאספתי מהיקב ומהגורן, ובעיקר מהשוק של פייסבוק, שבו מתפרסמים לא מעט פריטים למסירה. מהר מאוד הבנתי שהאוויר הטחוב של המקלט מהווה אתגר רציני. מעבר לכך שזה כמובן לא מקום טוב למשחקים עצמם, זה גם פוגע

בתחושה הנעימה הרצויה בעת משחק. משום כך, הכנסתי למקום מכשיר שתפקידו ליצור סרקולציה של אוויר במקלט, וכן מכשיר נוסף שידאג לספיחת הלחות במקום. שני המכשירים (הלא זולים כלל) נרכשו בעזרתה של אמא שלי, שהתלהבה מאוד כששמעה על המיזם. אמנם עמלתי רבות עד כה, אבל המלאכה לא תמה. בעיקר יש לנקות כעת את המקום על מנת שיהיה נעים לשהות בו, וכן, בעזרתו של **איתי נחליאל**, אנו פועלים על מנת שיהיה מיזוג תקין במקום. כמו כן, בבוא הזמן נצטרך להיערך גם לחורף, על מנת לדאוג שהמקום לא יוצף מחדש. אני מקווה שעם הזמן, המקום יתפוס יותר צורה, וניתן יהיה להשקיע בו יותר, אבל עוד חזון למועד. קודם נתחיל.

מה יש במקום?

במקום ישנם קרוב ל-200 משחקים שונים, שאת רובם לא ניתן למצוא בחנויות בארץ (ודאי לא במחיר סביר). המשחקים הללו הם ברמת מורכבות שונה, הן מבחינת הלמידה שלהם והן מבחינת מורכבות המשחק עצמו. ישנם משחקים בעברית ויש כאלו באנגלית, וישנם רבים שאינם תלויי שפה כלל. יש משחקים

הפחות אלטרנטיבה לזמן הפנאי של מבוגרים ונוער. המקום גם ייתן מעט מענה לילדים הקטנים יותר, בגילאי היסודי, אשר יוכלו להגיע בליווי הורי, ולמצוא משחקים המיועדים גם להם; אך זו לא מטרתו הראשית.

בקרוב...

יש לי עוד חלומות רבים למקום, לרבות פעילות התנדבותית ופתיחה לקהלים שונים. אבל, כפי שאמרת, המקום עוד לא מוכן למשחק באופן מלא וכל דבר בעיתו. כרגע, עוד יש צורך בניקיון יסודי ותיקונים קלים, ואני מקווה שאלו יקרו כבר השבוע. לכן, אמנם עוד לא, אבל בקרוב תבוא הודעה על שעות הפעילות של המקום. בינתיים, ביום רביעי השבוע, בין השעה 15:16 ל-17:15, מוזמנים לבוא ולהתרשם ממה שכבר יש, ואולי בשבת הבאה כבר נוכל להיפגש שם למשחקים. עד אז, מצורפים כמה מיתרונות משחקי הקופסה. מקווה שהדברים יותירו טעם של עוד.

מדוע כדאי לשחק במשחקי קופסה?

אתר משחקי "קודקוד" מונים כמה סיבות:
תרגול של יכולות קוגניטיביות, כגון פתרון בעיות וקבלת החלטות. המשחקים מסייעים למבוגרים לשמר זיכרון וחדות מחשבה. וילדים - מסייעים להתפתחות מנטלית, ומפתחים אינטליגנציה. בעת המשחק משתחררים אנדרפינים, מה שמשפר את שביעות הרצון, מודעות הכרתית ומוריד את לחץ הדם. המשחקים מחזקים מערכות יחסים, ומזכירים לנו איך זה לחיות בעולם אמיתי - ללא מסכים. הם מלמדים כיצד לקבוע מטרות, ומתחכים לסבלנות בסביבה לא לחוצה, בצורה חווייתית. בנוסף, מעודדים משחקי הקופסה יצירתיות ומשפרים ביטחון עצמי - לילדים ביישנים ולמבוגרים נחבאים אל הכלים.

שיש בו יקר לליבי מאוד. הילדים שלי כבר יודעים להשיב מתוך שינה, שהכלל הראשון של משחקים אצלנו בבית הוא: "קודם כל, שומרים על המשחק". הכלל השני, דרך אגב, הוא: "מנצחים בכבוד ומפסידים בכבוד". על שני כללים אלו חובה יהיה לשמור במועדון המתגבש. לצערי, שני הדברים הללו אינם מובנים מאליהם. למעשה, כפי שאני מתרשם מרוב הבתים שאני נכנס אליהם (כולל הבית שלי ומשחקי הילדים שבו), הבלאי של משחקים, כאשר לא שומרים עליהם, הוא גדול מאוד. למעשה, תרבות משחקים היא דבר נרכש, וההבנה כי יש להקפיד על שמירה על משחקים כמו שאנו שומרים על רכוש באופן כללי, היא דבר שמתפתח, ככל שנקדיש לו תשומת לב. משום כך, בשלבים הראשונים של הפעלת המועדון, תידרש נוכחות שלי או של **נעמה או ארי סולטניק**. המפתח יהיה אצלנו, ונשמח לתאם זמנים בהם נוכל להגיע אל המקום עם מי שמעוניין. עם הזמן, אני מקווה שיהיו יותר ויותר אנשים ונוער שירכשו את אמוני ויוכלו להיות "נאמני משחקים".

לגבי הרתיעה מלמידה של משחקים, אני מזהה שני גורמים עיקריים התורמים לכך: האחד הוא התמודדות עם חוברות ההוראות, והשני הוא התמודדות עם השפה האנגלית, במידה והיא חלק אינטגרלי מהמשחק. על מנת להתגבר על אלו, דרוש לא מעט תיווך. שלושתנו - ארי, נעמה ואני - גם נוכל ללמד חלק ניכר מהמשחקים הנמצאים שם ולהתאים משחק (כל אחד והמשחקים שהוא או היא מכירים). עם הזמן, יותר אנשים יכירו את המשחקים ויוכלו ללמד אחרים. אני מקווה מאוד, שעם הזמן המקום יוכל להיות אבן שואבת, או לכל

אָפֶן בַּדְרָכִים / שיחה עם מתן בן טולילה

חלק שני

"לפני חודשיים קיבלתי הזדמנות לשהות אמן' בפרובנס, בצרפת, יחד עם עוד אמנים ישראלים. היינו ביער עם עושר עצום של ירוקים, ועם האור הנפלא שליטף אותם. כמות ירוקים שאני לא מכיר. המרחב הישראלי שטוח מבחינת ירוקים, ועם אור מסמא, שבקיץ החום והצהוב שולטים בו. הצבעוניות הייתה אותי בסוג של תדהמה. מצד שני, היתה שם בקתה שנמשכתי לצייר ולרשום אותה בזמן שהותי שם.

כבר ידעתי על נושא המשאיות, וכשחזרתי, רציתי להביא את הצבעוניות החזקה הזאת לכבישים הישראליים, וגם את הבקתה שיש בה התבודדות והתכנסות, ונקודת המבט אליה מלמטה למעלה. מביטים בה כמושא תשוקה. כמקום שרוצים להיות בו, להימצא בו בצפיפות שיש בתוך המרחב הקרוב שלנו. לתת את הרגע של ההפוגה. כמו לטבול בצבע".

חלק שלישי

"החוויה עצמה, של הציור, היתה למעלה מכל המשוער. כזה כיף! לחמישה ימים כאלה ניגשים אחרי הרבה תכנון - מה עושים בכל יום, ואיך עושים את הדברים באופן הכי יעיל מצד אחד, ומצד שני כבר ביום הראשון גיליתי שכל מיני תוכניות לא מתאימות למציאות. פתאום יש ברגים וצירים של דלתות שצריך להתחשב בהם, ובאופן כללי זה פשוט ענק. במשטחים גדולים אי אפשר לעבוד עם מכחול. צריך לעבוד עם מברשת

אם תראו בכבישים משאיות ענקיות עם ציורי אמנות עליהן, דעו שאחת מהן - היא יציר כפיו של מתן בן-טולילה, צייר מוערך, בנם של שלומית ויוסי, ואחיין של ציירת המיגונויות שלנו, אפרת עפרוני.

חלק ראשון

"המיזם", כך מספר לנו מתן, "הוא של רונית רייק, אישה שהחזון שלה הוא לתת לאמנות להיות מוצגת במרחב הישראלי. בחוץ, ולא רק בגלריה ובמוזיאון. שתיסע ותנוע, ותעורר תשומת לב. רונית יצרה שיתוף פעולה עם חברת משלוחים בשם פליינג קרגו (Flying Cargo), והם מצידם הסכימו לתת משאיות חדשות, שיצאו ישר מהניילון, לאמנים מהשורה הראשונה, כגון: אלי שמיר, לארי אברמסון, והברביזון החדש (אמניות עולות מרוסיה, שמציגות בגלריות רבות). המכנה המשותף לציירים/ות שנבחרו הוא שכולם "חיות סטודיו". ציירים שלא רגילים ליצור במרחבים חיצוניים ובגדלים כאלה - של 7.5 X 2.5 מטר. המשמעות היא ליצור בתנאים ובנסיבות שאנחנו לא כל כך מורגלים בהם, ולצאת מאזור הנוחות שלנו. כשקיבלתי את הטלפון מרונית - נרתעתי. חשבתי לעצמי - אין סיכוי. זה לא מתאים לי. בוודאי בזמן קצר של חמישה ימים, שזה הזמן שיכולנו לקבל אלינו את המשאית. מצד שני, זה דיגדג לי והרגיש לי שאולי נכון ומתאים לקפוץ למים, ולעשות משהו שאני פחות מורגל בו".

ניתן לצפות בתמונה בצבע - בדף הפייסבוק של מתן, או בגיליון מבית באתר יבנט (מופיע ב"קבצים")

במהלך היצירה, ביקרו אותי בצריפין ההורים שלי וגם ילדיי, כדי לראות את הרקע לעבודה שלי. אמא כל הזמן התעדכנה והראיתי לה תמונות, וגם באתי יום אחד לנוח בקיבוץ, בצהרים. לכל אורך הדרך שלי, כאמון, ההורים שלי תמיד תומכים ונמצאים בשבילי בפתיחות, ומעורבים. ממש כיף ולרגע ולא מובן מאליו!

כיום, כל חדר האוכל של "פליינג קרגו" עטור פוסטרים מהמשאיות. יש להם גאוות יחידה! יפה לראות איך הצליחו לרתום את העובדים שלהם לנושא. התהליך מאוד חשוב לעובדים והם ליוו את התהליך מתחילתו ועד סיומו."

עבה או עם רולר. הייתי צריך לסגל לעצמי קצב שלא מוכר לי. מצד אחד, ברגע ששיחררתי, שלא רק היד לוקחת חלק ביצירה אלא כל הגוף, כמו סוג של ריקוד או התעמלות להימתח, ולעבור מקצה לקצה. ברגע שהתמסרתי לזה, היה נפלא! אף פעם לא היה לי שטח כזה. תחושה של משהו שלא נגמר. בשבוע הזה כיוונתי את השעון לשעה 04:30 כדי להגיע לפני הפקקים, אבל כבר בשלוש התעוררתי לתחושה של כיף, של 'מה אני הולך ללמוד ביום הזה'.

את הבקתה ציירתי בצד אחד. בצד השני ציירתי את פרח החוטמית, שצומח על עמוד פריחה גבוה. חוטמיות ארוכות הן צמח שאני מצייר הרבה. הוא מופיע הרבה בצדי הדרכים. והוספתי דימוי של חמישה ירחים, וזה יצר מעין מחול עדין בין החוטמיות לבין הירח. החוטמית מתקרבת אליו ומתרחקת. יצירה מאוד שונה ממה שבצד השני. צד אחד צבעוני מאוד והשני אינטימי, פואטי מאוד, מעודן ופשוט."

זהו... המשאית תיסע החל מהחודש הקרוב 7,000 ק"מ בחודש, ואמורה להסתובב בכל הארץ. מעניין אותי מתי נוכל לקבל ממנה ד"שים מכל מיני אנשים. מכינים סרט על תהליך היצירה, יקח זמן עד שהוא יהיה מוכן ואפשר יהיה לצפות בתהליך היצירה באתר 'אמנות בדרכים'.

הודעה מצד המילואים

הקיץ הגיע והחום והלחות בעלייה. ניקוי הפילטרים של המזגנים - ימנע נזילת מים בתוך הבית, יגביר את עוצמת הקירור, יאריך את חיי המזגן ויחסוך חשמל. תודה, איתי נחליאל

אירועי קיץ בתרבות-חודש יולי 2022

❖ **הצגה (אפילדיס) - ביום רביעי, י"ד בתמוז, 13.7** "חצאית כאן קודקוד" - בשעה 20.30 במשטח. לאחר ההצגה תתקיים שיחה עם הבימאית.

❖ **צרכה "על האש" (השתתפות - מבוגרי י"ב) ביום שלישי, כ' בתמוז, 19.7** משעה 20:30 **בבריכה** - מוזמנים לערב קיץ מהנה - בשר על האש, בירות, פירות, רחצה לילית, ועוד הפתעות... את הערב תנעים לנו להקת "החלוצים" עם מיטב השירים הישראליים.

❖ **שבת קהילתית - שבת חיבורים**. בשבת מברכים פרשת "מטות" - כ"ג - כ"ד בתמוז 22-23.7. ביום שישי - הרצאה וקבלת שבת עם **אביחי ברג**. ובשבת - קידוש, שיעור, וסעודה שלישית משותפת.

❖ **טיוף למתחם שרונה ורחוב נווה שאנן בת"א** ביום שלישי, כ"ז בתמוז 26.7 - סיור עם טלי חמיאל, בין השעות 16:00-20:30 (משך הסיור כשעתיים). פרטים נוספים והרשמה - על לוח המודעות.

מוזמנים להצגה למבוגרים

"חצאית כאן קודקוד"

יצירתן של קרן שפט, חן לוגסי ועדי דרורי.

ביום רביעי, י"ד בתמוז, 13.7 בשעה 20:30 מהשטח.

קברט סאטירי סוחף ובועט, אשר חושף את האמת המטרידה מאחורי מזמורי המורל העכשוויים והנוסטלגיים.

דרך חוויתיהן האישיות, בהרבה הומור ובשיתוף הקהל, מעלות היוצרות שאלות נוקבות על האופן בו עוצבו והתקבעו מערכות היחסים בין גברים לנשים בחברה הישראלית, ומוכיחות כמה כוח יש למילים להשפיע על התודעה ולברוא מציאות.

• **כל השירים והטקסטים באופציה מתבססים על שירי הלהקות**

הצבאיות ועל שירי מורל שנסאו מהשטח.

משך המופע - כשעה ורבע.

משולחנה של הקהילה / שמשון גוטליב

ושיתחלפו כולם בזמנם ובמועדם. לוועדה היוצאת, במילה אחת – תודה.

לאחר בחירת ועדת מינויים נמסר דו"ח ועדת קליטה ע"י טובה פניני מנהלת צמ"ד. היה זה דו"ח שהתכתב עם שיחת החברים בנושא הקליטה שקיימנו לפני מספר חודשים. הנתונים בשלב זה אינם מעודדים ולכן אחת הפעולות הייתה ההצעה על פתיחת מסלול תושבות לקראת קליטה. התפתח דיון ער סביב הנושא ועלו בין היתר שאלות שחלקן נוגעות לבייס שלנו כקיבוץ שיתופי. הדיון היה נוקב ולעיתים מתוח, אך עצם הדיון והשיח הם חשובים וטוב שהם מתקיימים. יש עוד עבודה רבה בעניין זה.

דיוור - בהקשר לנושא הקודם אחד הקשיים שלנו בשלב הזה הוא נושא הדיוור. כרגע אין לנו אפילו דירה אחת פנויה למשפחות חדשות ואם מישהו יודע על אחת כזו שירים טלפון. אנחנו עושים כל מאמץ ועם זאת המשאב הוא במחסור קשה. אנחנו נערכים לשלב המעברים שאי"ה יתחיל במחצית אוגוסט. רהיטים יעברו מצד אחד של הקיבוץ לצד אחר, גם אנשים. רוח של התחדשות ותחדשו. כל מהלכי הבנייה שאנחנו נמצאים בתוכם בשלב הזה לא יגדילו את היצע הדירות שלנו באופן דרמטי, מכיוון שעלינו להמשיך לפנות את רצועת השדרה שעליה ייבנו שלב ב' של אבן דרך שנייה, וכמובן למצוא דיוור חליפי למפונים. העוסקים בצרכי הדיוור עושים זאת במסירות גדולה וכולנו תקווה שנצלח את החודשים הקרובים בנועם וברוגע.

ביום שישי שעבר בין השמשות הגיע אלינו הידיעה על תאונת הדרכים בה היתה מעורבת משפחת עציון הראל שהיתה בטיול משפחתי בדרום אפריקה. בינתיים עבר שבוע ובי"ה יעל והילדים כבר חזרו ארצה והם מקבלים את כל הסיוע הדרוש ועציון, שעבר טיפול רפואי יותר מורכב, יחזור אי"ה בקרוב.

כמובן שהמערכות שלנו התגייסו מיד בכדי להגיש כל סיוע אפשרי וכן להבין את תמונת המציאות ולפעול בהתאם. אירוע כזה אי אפשר לשמור בבטן לאורך זמן וחשוב בשלב מסוים לשתף גם את הקהילה ולא לתת לשמועות לנהל אותנו. השאלה איך עושים זאת בשבת כשכל התקשורת האלקטרונית כבויה.

בבוקר שבת בבית הכנסת קיימנו התייעצות מהירה איך נכון לשתף ולעדכן את הציבור לפני שהשמועות יעשו להם כנפיים. הרב אילעאי הציע שלפני הוצאת ספר התורה הוא יעמוד בפני הקהל וישתף אותם במה שניתן ולאחר מכן יאמר כל הציבור פרק תהילים.

וכך אני חוויתי זאת. לאחר דבריו של הרב עבר רחש בציבור, רחש מלווה בתדהמה. ואז עלה קולו של בעל התפילה יניב וולף ששר בהתרגשות "שיר למעלות אָשָׁא עֵינֵי אֶל הַהָרִים מֵאֵין זָבָא עֲזָרֵי... " והמתפללים שעמדו כאיש אחד ועדיין לא ידעו בדיוק איך לעכל את הידיעה הצטרפו מי בלחש ומי בקול שירה חרישי. אותי זה ריגש.

למשפחה, כולנו תפילה לרפואה שלמה ולהחלמה מהירה.

היינו האספה - במוצאי שבת באספת החברים בחרנו ועדת מינויים חדשה. ברכות לוועדה היוצאת והנכנסת. מי ייתן ויהיה בכוחה לאייש ולמלא את עורק החיים של הקיבוץ המורכב מחברי הנהלת הקהילה ועד אחרונת הועדות

מרפאה : אחות חירום, טל. 050- / 4000

6998317, איחוד הצלה 1221-

mrkyavne@clalit.org.il

קולות – בינתיים שלושת השירים המובילים הם :

1. רגע / חנן בן ארי
2. יש בי אהבה / אריק איינשטיין
3. אור גדול / אמיר דדו.

ההצבעה נמשכת, אפשר להצביע ולהשפיע עד יום ראשון ב- 12.00

להשתמע, צוות קולות!

שַׁבַּת הַמַּלְכָּה / חיים נחמן ביאליק

החמה מראש האילנות נסתלקה –
באו ונצא לקראת שַׁבַּת הַמַּלְכָּה.
הנה היא יורדת הקדושה, הברוכה,
ועמה מלאכים צבא שלום ומנוחה.
באי, באי, המלכה!
באי, באי, המלכה! –
שלום עליכם, מלאכי השלום!
החמה מראש האילנות נסתלקה –
באו ונלנה את-שַׁבַּת הַמַּלְכָּה.
צאתה לשלום, הקדושה, הנזכה –
דעי, ששתי ימים אל שובך נחפה...
כן לשַׁבַּת הַבָּאָה!
כן לשַׁבַּת הַבָּאָה!
צאתכם לשלום, מלאכי השלום!
קבלנו פני שַׁבַּת בְּרַנְנָה ותפלה,
הביטה נשובה, בלב מלא גילה.
שם ערוף השלחן, הנרות זאירו,
כל-פנות הבית יזרחו, יזחירו.
שַׁבַּת שְׁלוֹם וּמְבָרָךְ!
שַׁבַּת שְׁלוֹם וּמְבָרָךְ!
בְּאַכְס לְשָׁלוֹם, מְלָאכֵי הַשְּׁלוֹם!

על השירים: יצחק ברוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת: bimkomon@gmail.com

המערכת: דינה ספראי, טליה גולדנברג, תמר דגני, ניר יעקבי ושרית פישביין.

